

Overenskomst« i første Stk. § 1 i Flertallets (Iversens, Joensens) Forslag udgaar. P. M. Dam.»

Sjálvstýrisflokksins nevdarlimur vildi als ikki ganga við til í heilatakið at fáa eina kontantbæturarglóg.

Men hetta uppskot um at koyra burtur veikleikan: »medmindre« í lógini varð sáplað niður av afturhaldsflokkunum. Hesir flokkar vildu ikki vera við til at gera lógina fullfíggaða fyri arbeiðs- og fiskimannin.

Hetta við øðrum eigur at mana fiskimanninum og arbeiðsmanninum til at taka valdið frá afturhaldinum og leggja tað yvir til **socialismuna**, slutflokksins egna grundarlag og stóði.

Sjóvinnu og tryggingin. Fiskiskipatryggingin.

Hin størsti útamarin av teirri føroysku fiskivinnu er hin okurs dýra skipatryggingin.

Tað verður eitt lógtingsmál javnaðarmanna at fáa ábót her, hvar ið einstaklingurin ella verandi felag ikki tykjust at fáa í lag ella orka at loysa spurningin, ið er av so avgjørdum týðningi fyri sjóvinnuna at fáa loystan bæði skjótt og brátt.

Trygging fyri opnar bátar við motori í verður eisini eitt javnaðarmanna mál í komandi tingseti.

Hvor einasti maður, ið fæst við fiskivinnu og við tankan um endurnýggjan av okkara fiskiflota, mótir einum herviligum meinboða, ið eitur trygging. Hesin meinboði ger ein rentabilitet av fiskivinnuni næstan ómøguligan. Tað er av sonnum at ógvast yvir, tá ein hoyrir, at tryggingargjaldið fyri tey nýbyggdu skipini er nær um líka stórt sum rentan og avdrátturin av statslánum. Hetta er herviligt, skilaleyst. Í gomlum dögum var hildið at vera væl fiskað, um ársveðan var líka stór sum tað, ið summi skipini nú megu rinda í tryggingargjaldi.

Hetta lag hevur verið ein ólukkuligur meinboði, ein meinboði, ið allir skipaeigarar og fiskivinnan í síni heild hevur suffað og stundað undir, og sum nú er við at kvala fiskaridriftina og steðga allari nýbyggjan av skipum.

Men hóast so er, tykjust einstaklingarnir ella feløgini ikki at evna ella vilja fáa í lag eina skipan, ið gevur ábót her. Ein skuldi kunna hugsa sær, at teir máttu kunna fót víðari andeils-tryggingarleiðina, ið menn vóru so hepnir at koma inn á, tá ið teir á fyrsta sinni byrjaðu at keypa skip. Men kensgeringurin sýnir tess verri eitt annað. Og tað alvarsliga er, at hesin kensgeringurin um evnaløysi tess privata initiativsins ikki er privata.

Nú hann viðkemur ikki bara teim privat skipaeigarunum, men øllum landinum av tí, at rentabiliteturin av fiskidriftini nerrar hvønn einasta Føroying á ein ella annan hátt, beinleiðis ella óbeinleiðis.

Tað skuldi so stalt verið eyðsæð, at hitt almenna, ið er troðkað til at fáast við vinnulívsins mál — evnaløysi hjá tí privata, hjá einstaklinginum, hevur sett í botn — má, noyðist her at taka sær um reiggj og skipa eina trygging, ið forðar eini okran á ormindahús av skipadriftini.

Løgtingið og statur megu leggja rygg til her og annaðhvørt vvirtaka fiskaskipatrygging ella verða garantur fyri einari samlaðari andeils-trygging, ið kann tryggja skip og úngerð — alt fiskivinnuni viðvíkjandi.

Í hesum sambandi er vert at nevna tryggingarspurningin viðvíkjandi opnum bátum við motori.

Vit hava ein hóp av tilfllum bátum. Men oftani er tað ómøguligt hjá fátækum monnum at fáa sær ein »innstalleraðan« bát. Eingir eru kontantarnir. Einkí er at seta í veð fyri einum láni — upp á bátin kann einki fáast, tí hann ikki kann tryggjast. Trotið upp á eina opnaðáta-trygging hevur tí kenst sárt bæði hjá honum, ið ógan bát eigir, og hjá honum, ið av óhappi misti sín bát.

Javnaðarmenn vilja tí at lógtingi leggja árar um borð fyri eini trygging fyri opnar bátar.

Føroya fiskimenn, ið vilja hava skipa- og báta-tryggingarspurningin loystan, eiga hin 28. januar at greiða atkvøðu upp á

JAVNAÐARKANDIDATARNAR.

Nýggir veiðiháttar -- nýggjar leiðir -- ein royndarstøða á sjónum.

Óivað megu vit gera okkum greitt, at snosisfiskiskapurin hevur sæð sínar bestu dagar.

Men hvønn ella hvørjar nýggjar veiðiháttir skulu vit taka? Hetta er kanska ikki so lætt at avgera, heldur ikki hjá fiskimanninum, sum flestir einans hava drivið snosisfiskiskap og fylgjuliga av royndum ikki kenna annað. Men fiskimennirnir eru tó teir, ið eiga avgerðina her.

Hitt almenna, lógting og statur, skyldur at lætta teim yvirgongdina til tað nýggja.

Okkara fiskimenn hava sum nevnt flest allir fingist við snosisfiskiskap. — Tað eru bert fáir, ið hava fingist við trolsnurraváð og línu — og tað er hesin reiðskapur, trolíð, snurraváðið ella línan, ið fyrst og fremst er talan um. Driftirnar við hesum reiðskapi eru dýrar. At taka sær eina av teimum uppá hjá fiskimanni, ið er óroyndur við driftina, er hættisligt. Tí, líka royndir hava vanligu verið húsangangur fyri smámann.

ið einki hevði at taka til, tá ið teir fyrstu túrnarnir miseyndaust. Her sum í øllum føri má venja, trening til, ið einans kann fæst við áralangum persónligum royndum.

Hesar royndir eiga at gerast í heru hjá tí fullkøna, ekspertinum. Men til hesar er ikki lætt at koma. Tí hin fullkøni í teim her á landi at kalla ókendu veiðiháttum er vanlig einans at finna — við undantøk av nøkrum fám her á landi — hjá útendingum. Men at koma til lutlakingar í útlandskum fiskiskapi er ógvuliga tørført — tað er tó avgjørt rætt at verða við at royna at sleppa við útlandskum bátum, trolarum, snurraváðsbátum og línubátum. Onkrum hendingi vil tað av og á eydnast. Men hið stóra talið av fiskimanninum, ið tráar eftir at læra nýggjar veiðiháttir og leiðir at kenna, kann ikki líta her uppá. Tað er tí vónleyst at bíða eftir og vænta, at okkara fiskiskapur á henda hátt skal víðkast munandi inn á nýggjar leiðir. Fyri at okkara fiskimenn skulu kunna fáa sær hin neyðturviliga kunnleika og dugnaskap viðvíkjandi nýggjum fiskiskaps-háttum, megu vit ganga aðra meiri »rationella« og málfrisa gongd. At arbeiða seg inn í og inn á meiri gevandi fiskimátar enn vit hava brúkt higartil, kann ikki — sum Danir siga — »hero paa Tilfeldigheder«.

Her má ein væl skipað og fíggarlig trygging royndardrift setast á stovn. Hitt almenna má í fyrstu syftu lata byggja royndarskip, mannað við bestu monnum, ið fæst kunnu. Hesi skip eiga at arbeiða reit vitenskapliga viðvíkjandi kannan av okkara grunnum, teim ymsu fiskiháttum eins og nýtsluni av teim ymsu slogum av fiskireiðskapum o. s. frv. Allur á henda hátt veiddi kunnleiki skulu okkara fiskimenn fáa til fría nýtslu.

Hesi skip skulu sjálvandi taka menn umborð at læra, tey skulu stult sagt vera royndar- og læruskip hjá okkara fiskimanninum.

Grunnarnir við okkara strendur eru skravaðir fyri snorinum, men kensgeringurin er, at Onglendingar veida fyri 20—30 milliónir um árið við strendur okkara.

Hesin kensgeringur elvir monnum at spyrja, um tað ikki er at fara yvir um ánaa eftir vatni at sigla so langa leið burtur frá Føroyum eftir fiski, meðan Onglendingar veida fyri so stóran pening fyri durunum hjá okkum.

Hesin vegur má gangast. Men samitíðis er tað ein avgjørd lógtings- og stats-uppgáva íggjognum uttanríkisministeriði at veita Føroyingum fastan rætt fyri so og so mongum fiskimannum at sleppa uppí alla sjóvinnu í ymsum londum.

Vit megu læra Onglendingum »kunstin av« og fáa nakað av tí stóra ríkidemi, ið enskir fiskimenn hava sýnt, kann fæst við okkara strendur.

Hetta má gerast, tí megu okkara fiskimenn hin 28. januar greiða atkvøðu fyri **Føroya javnaðarflokk**, ið við hjálp frá lógtingi og stati av øllum alvi vil royna at fremja hesi mál.

Vil fiskimaðurin hava trygging fyri at fáa sínar interessur her á landi framdar, er bara ein vegur hjá honum at ganga, og tað er hin 28. januar 1936 at greiða atkvøðu fyri teirri socialistisku leiðini, ið er hansara, SMÁMANNSINS LEIÐ.

Tíðindi.

K. F. U. M.

Söndag: Hjemligt Samvær.

Mandag: Læsestue.

Onsdag: Mindestafdelingen

Kl. 6. Ungdomsafdelingen Kl. 8.

Torsdag: Bibeltime.

Fredag: Yngsteafdelingen.

Børnehaven er aaben hver

Søgnedag.

Bjarging.

„Isafold“, damparin, ið sakk á Selvík hin 17. desember, varð bjargaður 2. jóladag. „Tjaldur“ og sandsúgvarin hjá V. Lutzen, „Slókur“, pumpaði hann tóman uppá 11 tmar. Hann hevur óføra sterkan pumpur og góða kraft, so hann er góður bjargingarbátur. „Isafold“ liggur nú uppankraður á Selvík.

Dementi.

Vit undirritaðu nevndarlimir í »Havnar Arbeidsmannafelag«

avsanna tað, ið stóð í »Dagblaðnum« týsdagin 24. desember í ár viðvíkjandi, at J. P. Henriksen varð avsettur frá formannstárvinum. Sannheitin er tann, at J. P. Henriksen, tó at heitt varð á hann, ikki vildi taka móti vali hvørki til fyrrmann ella annað álitissturv í felagnum, Tórshavn, 26. desember 1935.

Poul J. Djurhuus, Johs. Hansen, felagsskrivari, næstformaður. J. H. Rubeksen, Hans Klementsén, skattmeistari.

P.f Føroya-kol

er nú stovnað, og teir hava longu vunnið út væl av kóli, ið verður selt víða um landið. Tað er at vóna, at henda landgonguliga fyrileika má eydnast væl, og at Føroyingar sameintir styðja hana. Hon kann koma at geva arbeiði til mangar hendur og blígt kol bæði til brenni heima og til skipsbrúk.

Spurningar um trygging.

Harri blaðstjóri.

Eg fari at loyva mær at spyrja tygum, hvussu vordió er við skaðapeninginum, tá ið ein

- 1) tryggjar seg sjálfvan og rindar 6 kr. um árið,
- 2) tryggjar seg sjálfvan og rindar 9 kr. um árið.

Er tað rætt, at hin tryggjaði fær ongan skaðapening, um hann kemur til skaða ella doyir á sjónum, tá ið hann bert rindar 6 kr. um árið?

Ein, ið er tryggjaður, og sum er minni sjómaður (átróðrmaður) enn arbeiðsmaður.

Vit fyrileggja einum í tryggingarmálum kendum manni hesar spurningar og vóna at kunna fáa svar til næsta blað.

Olukka.

Um jólini var jólatræ í skúlanum í Keflavík, har var hópur av børnum komin saman, og við teimum vaksin fólk.

Um fólin á jólatrænum var vundið pappir og tað vildi so illa til, at eitt ljós datt niður av trænum, og eldur kom í pappir við jólatræsfótin. Um eina litla lotu stóð alt træið í ljósum loga. Fólk ið heilt á dýrnar, men læt vóru stongd og har varð »panikkur«.

9 fólk brendust í hel og nógv særdest. Í Keflavík er stór sorg yvir henda syndarlaga tilburð.

LÆGEVALG

De Medlemmer af Thorshavn og Omegns Sygekasse, der maatte ønske at skifte Læge, maa meddele dette til Kassereren inden 10. Januar.

Der vælges mellem Amlslægen og Kommunelægen.

De Medlemmer, fra hvilke der ikke indgaar Meddelelse, beholder den Læge, de har.

Bestyrelsen.

Málaraforrættning.

Papp, tapet, møbelpolitur, alt málarafakinum viðvíkjandi! Best, blígast. — Ordrar frá bygnum ekspederast umgangandi.

M. P. Jacobsen, Tórshavn. Telef. 287.

Embætið

sum býráðsskrivari í Tórshavn verður at seta frá 1. februar 1936. Umsóknir mugu verða innsendar innan 15. januar 1936. Allar upplýsingar eru at fáa á býráðsskrivstovu. Tórshavn, 23. desember 1935.

Tak.

Vor hjerteligste Tak til Dr. Lyng og hele Personalet paa T. B. for den kærlige Pleje og Omsorg vor kære Søn og Broder

Edvin Olesen

nød paa T. B. lige til sin Død.

Hans dybt sørgende Forældre og Søskende